

Hensigt var at hjælpe; dens Virkning er at skade, — men, er dette ikke en tilstrækkelig Grund til at høre den?

Jacobsen: Der var Meget af det, som nylig blev udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning), som jeg kunde tiltræde; men der var ogsaa Meget af det, han anførte, som forekom mig ikke at ligge ganske ind under denne Sag, af hvilken Grund jeg heller ikke kan følge ham paa den Vej, han slog ind paa. Jeg skal blot bemærke, at jeg er ganske enig med ham i, at man mange Gange i sine philanthropiske Bestræbelser efter at gavne den Fattige, kommer til at skade ham, eller at der idetmindste i de Bestræbelser, der have været gjorte i den Retning, har været saadanne Overdrivelser, som jeg troer vilde have været til den Fattiges Skade. Jeg har selv ved forskellige Leiligheder paa det Allerstærkeste modsat mig saadanne Overdrivelser, hvor jeg var overbevist om, at de vilde føre hørt fra Maalet, istedetfor hen til Maalet. Det er imidlertid min bestemteste Overbeviisning, at det ikke er Tilfældet med dette Lovforslag, og jeg vil gjøre Forsamlingen opmærksom paa, at det ikke vil være rigtigt at udsætte denne Lovs Vedtagelse, indtil en anden meget betydelig og indgribende Reform er foregaaet, hvilken Reform jeg ikke alene af mit ganske Hjerte skal understøtte, men jeg skal ogsaa understøtte ethvert Lovforslag, som gaaer ud paa saadanne Forandringer; — jeg siger, det vil ikke være hensigtsmæssigt at udsætte dette Lovforslags Vedtagelse, indtil en anden betydelig og gennemgribende Reform er gennemført, fordi det netop nu er Diebliffet, hvor en saadan Lov, som denne, kan faae en meget væsentlig Indflydelse. Det er noksom bekjendt, at Byggeriet i Kjøbenhavn i en Række af Aar har været standset af den ganske naturlige Grund, at Byen stod som i en Spændetroie, saaledes at den ikke kunde udvides; det var først, da Demarcationslinien blev hævet eller, rettere sagt, blev dragen tilbage, at der kom Frihed med Hensyn til Byggeriet. Det er nu i en meget betydelig Opkomst, og det er kun tilfældige Omstændigheder, navnlig Krigsforholdene og

de deraf flydende høje Priser paa Materiale, der efter min Overbeviisning meget væsentlig have bidraget til, at det ikke siden den Tid, Demarcationslinien blev dragen tilbage, er tagen stærkere til, end det har gjort; men Alting tyder hen paa, at det vil tiltage i en meget betydelig Grad. Skulde man da, under saadanne Omstændigheder, bidrage til — hvad det ærede Medlem vist neppe vil — at slige mindre heldige og ønskelige Leiligheder under 64 Dvadratalen bleve fremmede og befordrede i det Dieblif, man kan vente, at en stor Mængde Boliger, og navnlig Boliger for den arbejdende Klasse, ville blive opførte? Jeg troer det vilde være urigtigt, og jeg troer endvidere, at det er det yderste Dieblif til, at denne Forandring indtræder.

J. M. Hansen: Jeg har rigtignok talt 2 Gange, men jeg veed ikke, om den ærede Formand tillader mig endnu engang at tage Ordet?

Formanden: Rigsdagsmanden for Maastris Amts 4de Valgkreds har Ordet.

Monrad: I den sidste Henseende kan jeg være ganske enig med den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Jacobsen), thi jeg finder ogsaa, at der ikke kunde være noget Væsentligt at erindre imod den første Deel af Bestemmelsen i den anden Paragraph, nemlig at for Fremtiden den Begunstigelse, som er indrømmet disse Leiligheder, bortfalder. Derimod forekommer det mig rigtignok, at det stemmer overeens med hele den Fremgangsmaade, vi ellers have fulgt, at man iagttaget en stor Varsomhed ligesoverfor tidligere indrømmede Begunstigelser, især Begunstigelser, der have over et $\frac{1}{2}$ Aarhundredes Hævd. Denne Lov tiltaler mig heller ikke, forsaavidt den ogsaa rammer de Leiligheder, der indrettes i Loftstrum; thi det forekommer mig, at en forholdsvis meget stor Byrde allerede hviler paa Stadsens faste Eiendomme og Stadsens Grunde, og at man derfor ikke skal give Anledning til at forøge denne Byrde, navnlig da der ved Hjælpeafgiften er aabnet en fornustig Udvei. Saaledes som Forslaget kom fra Communalbestyrelsen,